

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/148/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413207485
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5413207485.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci navrhovateľa: V. Z., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom P. S., Ľ. Š. XXXX/X-XX, bývajúci v P. S., P. Z., proti odporkyni: V. Z. A., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. S., Ľ. Š. XXXX/X-XX, v konaní o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo navrhovateľa V. Z. a odporkyne V.I. Z. A., rod. O., uzavreté dňa 05.05.2012 v Dolnom Kubíne, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Dolný Kubín vo zväzku 13, ročník 2012, na strane 184, pod por. č. 20, rozvádza.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným na tunajší súd 06.12.2013 navrhovateľ žiadal, aby súd rozviedol jeho manželstvo uzavreté s odporkyňou 05.05.2012 v Dolnom Kubíne. Odôvodnil ho tým, že v ich manželstve uzavretom z lásky začali neskôr vznikať názorové rozdiely ohľadne riešenia bežných problémov a výchovy ich detí, v dôsledku čoho došlo medzi nimi k vážnemu citovému odcudzeniu. Vzťahy medzi nimi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že nie je perspektíva na obnovenie spoločného manželského spolužitia.

Na pojednávaní 09.03.2015 navrhovateľ vypovedal, že s odporkyňou sa navzájom odcudzili. Keď to aj znova spolu skúsili, zistili, že im to spolu nefunguje a že už to takto ďalej nemá zmysel. Po ukončení spolužitia s odporkyňou je s ňou už len v telefonickom kontakte a občas sa náhodne stretnú. Nedokázal preklenúť to, že nemôže byť so svojím synom. Po tom ako po prerušení tohto konania obnovil s odporkyňou spolužitie, jeho vzťah s V. sa zhoršil vďaka postojom jeho matky. Inak súhlasil s tým, čo uvádzala odporkyňa.

Odporkyňa s rozvodom manželstva súhlasila. Vo výpovedi potvrdila vzájomné citové odcudzenie. Uviedla, že navrhovateľ mal veľmi pekný vzťah s jej synom, s ktorým žili v spoločnej domácnosti, ale navrhovateľ veľmi trpel tým, že nemohol byť so svojím synom V., keďže jeho bývalá manželka mu bránila v stretávaní sa s ním. Keď bola ona s navrhovateľom od seba, tak bývalá manželka umožnila navrhovateľovi stretávať sa so synom, hoci spočiatku faktické prekážky nerobila, lebo prebiehalo konanie o vyporiadanie BSM, ale akonáhle to konanie skončilo, akoby uťalo a prestala navrhovateľovi dávať syna. Z toho vznikla nervozita, ktorá mala pôvod v tom, čo urobila bývalá manželka navrhovateľa. Ona navrhovateľa chápala, že chcel byť so svojím synom. Po prerušení konania obnovili spolužitie asi do septembra 2014, kedy sa definitívne rozišli a už asi pol roka sú už len ako priatelia. Ich citové odcudzenie významne ovplyvnilo odlúčenie navrhovateľa od svojho syna. S navrhovateľom sa dohodli, že sa rozídu, pretože ich deti ich potrebujú v tomto období.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že účastníci uzavreli manželstvo 05.05.2012 v Dolnom Kubíne. U oboch ide o v poradí druhé manželstvo, ktoré je bezdetné. Z prvého manželstva má navrhovateľ syna mal. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol na základe súdom schválenej rodičovskej dohody rozvodovým rozsudkom zverený od osobnej starostlivosti jeho matky. Odporkyňa má z prvého manželstva syna mal. X., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je v jej starostlivosti. Ide v poradí o druhý návrh na rozvod tohto manželstva, keď prvý návrh na jeho rozvod podala odporkyňa podaním doručeným na tunajší súd 11.01.2013, ktorý ale následne zobrala späť, na základe čoho súd uznesením zo 06.02.2013 č. k. 7C/6/2013-19 dané konanie zastavil. V terajšom rozvodovom konaní došlo na základe spoločného návrhu účastníkov pred začatím prvého pojednávania vo veci 10.03.2014 k prerušeniu konania a jeho pokračovanie iniciovala odporkyňa podaním doručeným súdu 17.02.2015.

Podľa § 18 veta druhá zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“) manželia sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 23 ods. 1, ods. 2 veta prvá a ods. 3 ZoR súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd v danom prípade preukázaný vážny a trvalý rozvrat vzájomných vzťahov manželov, aký predpokladá citované ust. § 23 ods. 1 ZoR, bez existencie reálnej perspektívy ich podstatného zlepšenia do budúcnosti. Podľa zhodných tvrdení oboch účastníkov nervozitu do ich vzťahu a z toho vznikajúce problémy a aj vzájomné citové odcudzenie ako manželov, ku ktorému v určitej významnej miere došlo, malo spôsobiť to, že bývalá manželka navrhovateľovi začala po skončení konania o vyporiadanie BSM brániť v stretávaní sa so synom, čo sa zlepšilo až po tom ako účastníci prvýkrát prechodne ukončili spolužitie. Po jeho obnove sa situácia zopakovala. Uvedené veľmi poznačilo správanie navrhovateľa, ktoré sa negatívne premietlo do vzájomných vzťahov medzi manželmi. Navrhovateľ sa následne začal zdržiavať doma čoraz menej a v septembri 2014 došlo k ukončeniu spolužitia manželov pretrvávajúcemu až do súčasnosti. O vážnosti problému aj z hľadiska jeho vnímania oboma manželmi svedčí aj to, že hoci ich manželstvo netrvá ani tri roky, bolo už pred terajším konaním iniciované rozvodové konanie druhým manželom a v rámci terajšieho konania, ktoré bolo na návrh oboch manželov prerušené, nedošlo k zásadnejšej úprave vzťahov a títo po prechodnom obnovení spolužitia, ku ktorému došlo v období iniciovania prerušenia tohto konania, v septembri 2014 definitívne ukončili spolužitie. Z uvedených dôvodov, keď obaja manželia považujú rozvod ich manželstva za „najvhodnejšie“ riešenie existujúcej situácie, súd toto manželstvo minimálne od septembra 2014 neplniace si svoje spoločenské funkcie, rozviedol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 144 veta prvá O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 27 ods. 1 Zákona o rodine ten z manželov, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.